

Свети Бенедикт Нурсийски

Чудни са Божиите дела, особено тези, в които Господ проявява своята милост към Богоизбраните си светии. Силно впечатляващ е подвига на подвижници светци, отrekli се от света в любовта си към Бога. В своето отдаване на Божията воля те достигат святост и съвършенство, често изявяваща се с дела, предизвикващи изумление. Такова чудо е ходенето по вода, така както Сам Иисус Христос е ходил.

Явлението на ходене по вода срещаме в житието на св.Бенедикт Нурсийски. По негова молба, като Велик Божий угодник, Бог допуснал монах от неговия манастир, да спаси младо момче, давещо се в езерото ходейки по водата: *"Тогава се случи нещо необикновено и невиждано досега от времето на апостол Петър. Мауро, след като поиска и получи благословия, се втурна надолу по призива на отца и като си мислеше, че стъпва по дъното, изтича по водата до мястото, където момченцето бе завлечено от течението, хвана го за косата и все така тичайки като обезумял, се върна на брега. Но щом стъпи на земята, дойде на себе си и погледна назад, досети се, че е ходил по водата и се уплаши, като не можеше да осъзнае как е могло да се случи това."*¹ Св.Бенедикт обяснява чудото с послушанието на монаха, отричайки своята заслуга. Но именно благодарение на своето послушание към Бога св.Бенедикт бил надарен с даровете на прозорливост и чудотворство, както и всички Божий угодници. Първото стъпало на смирението, според св.Бенедикт, е послушанието. То е поведението, присъщо на тези, за които няма нищо по-ценно от Христа. Когато техен наставник им нареди нещо, монасите в послушание го приемат като изречено от Самия Христос. Затова такива монаси, които тутакси забравят личните си интереси, и пренебрегвайки собствената си воля, незабавно освобождават ръцете си и оставят незавършено това, което са вършели, с първата стъпка на послушанието следват с делата си гласа на този, който нарежда. Монасите, избрали тесния път за възкачване към Бога и живот вечен трябва да предоставят своята воля на волята на наставника си в безусловно и радостно послушание. Така както Сам Иисус Христос дойде да изпълни не Своята воля, но волята на Отца Си. Безпрекословното послушание, без съмнение и негодувание, дори и в душата, е възможно при пълно отдаване на Божията воля. Монашеското послушание в този вид и характер, в който е протичало в средите на древното монашество е високо духовно тайнство.

Друга Божия угодница с изумителна историята за това как Бог призовава Своите светии е св.Мария Египетска, превърнала разпътния си живот в пълно отричане от света и всецяло предаване на Божията воля и милост. Тя която, не знаела ни четмо, ни писмо и живеела в пълна изолация и самота в пустинята, цитирала Св.Писание. В житието ѝ, написано от св.Софроний, патриарх Иерусалимски, в думите ѝ към св.Зосим четем: *"Наистина, не съм видяла човек,*

¹В.Банов,Св.Бенедикт Нурсийски-пример за праведен живот, подвиг и святост, гл.7

откакто преминах Йордан, освен тебе днес, и не съм срещала нито звяр, нито каква да е друга твар, откак дойдох в тази пустиня. Никога не съм учила четмо и даже не съм чувала как се пеят псалмите или се чете нещо от тях. Но Словото Божие, имащо живот и сила, само дава на човека знание.”² В житието на светицата отново срещаме особено впечатляващото явление на ходене по вода: "И тогава вижда, понеже нощта била лунна, как светата осенила с кръстното знамение Йордан, стъпила във водата, тръгнала по нея немокрено и се запътила към него." Старецът Зосим очаквайки я на другия бряг възкликва: "Наистина, верни са думите на Господа, Който е казал, че очистващите се според силите си са подобни на Бога. Слава Тебе, Христе Боже наш, Който чу молбата ми и показа милосърдието Си към Своя раб. Слава Тебе, Христе Боже наш, Който чрез тази Твоя раба, ми откри великото мое несъвършенство"³.

За св.Бенедикт манастирската обител с монасите, здраво скрепени в братството, наставлявайки ги с примера на собствения си Богоугоден живот и с правилата от неговия Устав е мястото за спасение и духовно възрастване, а за св.Мария Йорданската пустиня, самотата и единственото Божие присъствие.

За да се изпълни Божията воля, тя трябва да се познава. Само при това познание е възможно отхвърлянето на своята повредена природа и изцеляването ѝ чрез Божията воля, а Божията воля е Божествена тайна.

Св.Бенедикт, както и св.Мария Египетска се отдали изцяло на Божията воля, борейки се с изкушенията, но възкачвайки се по тесния път на духовна свобода и прослава в Господа. Различен е пътя на двамата светии, но еднаква е тяхната награда в славата и радостта на Господа.

Литература

1.В.Банов,Св.Бенедикт Нурсийски-пример за праведен живот, подвиг и святост, Издателска къща "Яр", 2003г.

2.Св.Софроний, Патриарх Йерусалимски, Житие на св.Мария Египетска, От падение към святост, Издателство "Любомъдрие" , 1993г.

² Св.Софроний, Патриарх Йерусалимски, Житие на Св.Мария Египетска, стр.16

³ Пак там, стр.18